

baade til Folketinget og til Landstinget. Vedtoges Beslutningen 3die Gang af den ny Rigsdag paa en ordentlig eller overordentlig Samling og stadfæstedes den af Kongen, var den Grundlov.

De forfatningsmæssige Problemer efter Tilblivelsen af Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1849 og indtil Hertugdømmernes Afstaaelse gik i det væsentlige ud paa at tilvejebringe saadanne forfatningsmæssige Ordninger for saa vidt angik Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg, som efter Forholdet til disse og de tyske Stormagter var mulige.

I Indledningen til Grundloven af 1849, der var bestemt til at omfatte alle de til det danske Monarki hørende Landsdele, der ikke tillige hørte til det tyske Rige, havde Kongen taget det Forbehold, at alt, hvad der vedkom Hertugdømmet Slesvigs Stilling, skulde bero, indtil Freden var afsluttet, og i det efter Fredsslutningen den 2. Juli 1850 udstedte *kongelige Manifest af 14. Juli 1850* udtales det, at Indlemmelse af Hertugdømmet Slesvig i Kongeriget ikke skal finde Sted.

Junigrundloven kom overhovedet ikke til at gælde for Slesvig, idet man kort efter dens Givelse som Følge af Aftaler, Regeringen havde maattet indgaa med Preussen og Østrig, maatte søge at tilvejebringe en Forfatning paa Grundlag af Helstatssystemet. Af denne Grund kom Junigrundloven i sin Helhed ogsaa kun til at gælde faa Aar i Kongeriget.

Overgangen til Helstatssystemet indledes med en *kgl. Kundgørelse af 28. Januar 1852*, ved hvilken der udtaltes, at Forbindelsen mellem Monarkiets forskellige Dele til et velordnet Hele skulde opretholdes og befæstes, foreløbig gennem de fælles Anliggenders Bestyrelse ved fælles Autoriteter og dernæst gennem en for Behandlingen af de fælles Anliggender fælles Forfatning, til hvis Indførelse Kongen snarest muligt vilde foretage de fornødne Skridt.

Til Bestyrelsen af de i Kundgørelsen nærmere angivne fælles Anliggender, hvorunder hørte Udenrigsstyret, Militærvæsenet og den væsentligste Del af Finansvæsenet, oprettedes under Kongens Forsæde et Geheimestatsraad for Monarkiets Fællesanliggender bestaaende af Kongerigets Ministre, samt Ministeren for Hertugdømmet Slesvig og Ministeren for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg. Raadets Medlemmer var alene ansvarlige for deres Embedsførelse over for Kongen. Kundgørelsen opregnede ligeledes de Anliggender, der skulde være særlige for de enkelte Dele af Monarkiet.

Uagtet Fællesanliggenderne herved ogsaa for Kongerigets Vedkommende var henlagt til en i Grundloven ukendt Institution, uden at Sagen havde været behandlet af Rigsdagen, fandt denne sig dog heri.

Den bebudede Forfatning for Fællesanliggenderne blev imidlertid, ligeledes uden Medvirken fra Rigsdagens Side, givet af Kongen som *Forordning af 26. Juli 1854 om det danske Monarkis Forfatning for dets Fællesanliggender*.

Ved denne Forordning indførtes en ny repræsentativ Forsamling for Monarkiet, Rigsraadet, der imidlertid kun med Hensyn til Skattelove, Statslaan og Forfatningsforandringer havde besluttende Myndighed, men i øvrigt alene var raadgivende over for Kongen, der bortset fra enkelte Forhold havde den højeste Myndighed over Monarkiets Fællesanliggender. Rigsraadet havde 50 Medlemmer. $\frac{2}{5}$ af disse skulde